

ת"פ 3572/10/22 - מדינת ישראל נגד אלי מלכה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 3572-10-22 מדינת ישראל נ' מלכה

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המבקשת:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ניצן פרידמן

נגד

המשיב:

אלי מלכה
ע"י ב"כ עו"ד שי שורר

החלטה

בפניי בקשת המאשימה להורות כי עדותו של הסוכן המשטרתי תשמע בדלתיים סגורות, זאת לפי סעיף 68(ב)(10) ו-(ג) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט").

א. רקע:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן לפי פקודת הסמים, כאשר במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שימש נ.פ. 912/21 כסוכן סמוי של משטרת ישראל (להלן: "הסוכן") והיה מי שמעורב בעסקת קניית הסם מאת הנאשם. הנאשם כפר במיוחס לו, לפיכך ובמסגרת פרשת התביעה, מתעתדת האחרונה להעיד

עמוד 1

את הסוכן המשטרתי, כחלק מהבאת ראיותיה בפני בית המשפט לצורך הוכחת האישום.

ביום 6.9.23 ובתום דיון ההוכחות, הועלתה הבקשה על ידי ב"כ המאשימה, כאשר בהמשך לכך ובהחלטה מאותו היום, הורתי כי הבקשה תועלה על הכתב, ההגנה תגיש תגובתה, אז תינתן החלטה.

ביום 20.9.23 הוגשה בקשת המאשימה בכתב, שם, פירטה כי במסגרת הפעלתו של הסוכן, פעל כנגד חשודים רבים, ביניהם המשיב, עמו הייתה לו היכרות מוקדמת. עוד ציינה, כי על פרטי זהותו של הסוכן, דרכי גיוסו, שיטות הפעלתו, דרכי יצירת הקשר לבין מפעיליו הוצאה תעודת חיסיון (שהוגשה וצורפה לבקשה), כאשר, כך לטעמה, המאשימה נקטה בדרך של איזון בין הגנת הנאשם ושמירה על בטחונו של העד ועל כן אינה עותרת להעיד את העד מאחורי פרגוד אלא אך מבקשת, כי בעת עדותו יהיו נוכחים הצדדים והדיון יתנהל בדלתיים סגורות.

ב"כ הנאשם התנגד לבקשה בדיון, תוך שהדגיש את חשיבות עקרון פומביות הדיון ולא הוסיף בכתב טיעונים נוספים על אף שניתנה לו שהות לעשות כך (עד ליום 15.10.23).

ב. דין והכרעה:

עקרון פומביות הדיון הינו עיקרון חשוב מן המעלה הראשונה והוא מהווה בסיס מהותי בשיטת המשפט הנוהגת במחוזותינו, כך יש להפנות לע"פ 1389/18 **מדינת ישראל נ' פלוני ואח'** [פורסם בנבו] (מיום 1.3.2018), אשר שב ומדגיש לעניין בעקרון פומביות הדיון שהינו עקרון על בשיטת משפטנו, ומצטט את דבריו של כב' השופט **י' טירקל** בבג"צ 4841/04 מחאג'ינה נ' בית המשפט המחוזי בחיפה, פ"ד נח(6) 347 (2004):

"הוא מן העקרונות החוקתיים המרכזיים שביסוד שיטת המשפט הישראלית. הוא מעיקרי היסוד של שפיטה ראויה...ושל עשיית משפט צדק...בשמירתו טמונה אחת הערובות העיקריות לתקינותו של ההליך השיפוטי הן בתחום עשיית משפט צדק ובירור האמת, הלכה למעשה, הן בתחום מראית פני הצדק קבל עם ועדה" (שם, בעמ' 355, וראו גם החלטותי בע"פ 2137/14 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.04.2014); ע"פ 3204/15 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.07.2015), שם עמדתי בהרחבה על חשיבות הערכים של חופש העיתונות, זכות הציבור לדעת, ופומביות הדיון)".

על כך גם עמד כב' הש' ג'ובראן בבש"פ 5675/14 **פלונית נגד היועץ המשפטי לממשלה** (פורסם בנבו) (10.9.2014) כדלקמן:

"נקודת המוצא .. היא כי "בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק". כך קובע סעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה (ראו גם את הוראות סעיף 68 לחוק בתי

המשפט). עקרון פומביות הדיון במובנו הרחב הכולל הן את קיום הדיון באופן הפתוח לציבור הרחב והן במובן פרסום זהות בעלי הדיון, עקרון על הוא. השופט מ' חשין עמד על החשיבות והחיוניות של עקרון זה בבש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל נח(6), 658 (2004) (להלן: עניין תורג'מן), בכך שציין: "פומביות הדיון המשפטי - פומביות המשמיעה מעצמה פירסום - מקיימת צורך נעלה במערכת מימשל ומשפט פתוחה. הפומביות פירושה הוא - להלכה ולמעשה - שקיפות ההליכים בבתי-המשפט, ושקיפות מבטיחה בקרה שוטפת על הנעשה בבתי-המשפט. שקיפות ובקרה - אלו מילות הצופן" (שם, בפסקה 4).

אלא, שגם 'עקרון על' זה, נסוג לעתים ובמקרים מהמתאימים, כך למשל קיימים חריגים המפורטים בסעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט שמטרתם העדפת אינטרסים אחרים, שונים ונוספים על עיקרון פומביות הדיון, אשר הגדרתם ככאלו, מקורם באיזון בין עיקרון פומביות הדיון ובין אינטרסים נוגדים אחרים אשר עולים בחשיבותם ומצדיקים הגבלתו (ראה למשל בש"פ 3205/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2013); בש"פ 8698/05 אזולאי נ' מדינת ישראל, ס(3) 168 (19.10.2005).

עניינו של הסוכן הסמוי נכנס אף לחריג המצוי בסעיף 68(ב)(10) לחוק בתי המשפט: "**לשם הגנה על עד מוגן או על מידע חסוי בעניין עד מוגן, תכנית הגנה, הרשות להגנה על עדים, או עד מאוים, כמשמעותם בחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008**" אלא, שלא די בכך, הרי שהחריג שנחקק והתווסף לחוק בתי המשפט מכוח תיקון מס' 84 (תשע"ו-2016) ומצוי בסעיף 68(ג2) קובע כדלקמן:

"בית המשפט ידון בדלתיים סגורות בעת מתן עדותו של עד שזהותו חסויה על פי תעודת חיסיון שהוצאה מכוח סעיפים 44 או 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, או על פי הוראת כל דין אחר; ואולם בית המשפט רשאי, מטעמים שיירשמו, לדון בעניין, כולו או מקצתו, בפומבי."

ומכאן, שברירת המחדל במקרים אלו היא דווקא להורות על שמיעת הדיון בדלתיים סגורות, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים להורות שהדיון יהא בפומבי (ראה החלטה של כב' השופט קובו בנושא זה תוך ניתוח הרציונאל על פי דברי ההסבר לחוק בת"פ 13227-12-16 מדינת ישראל נ' מניעי ואח' [פורסם בנבו] (מיום 18.10.2017).

נוכח האמור, הרי שעקרון הפומביות הוא אינו עקרון מוחלט, וניתן לחרוג ממנו במקרים המתאימים, כאשר במקרה שבפניי, הוצאה תעודת חיסיון, לפיה קיים חיסיון על כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהותו של הסוכן המכונה נ.פ. 912-21, כך שהעדתי של הסוכן בדלתיים פתוחות, תחשוף בהכרח את זהותו ועל כן גובר הצורך בהגנה על זהותו ובטחונו של העד על עקרון פומביות הדיון.

כמו כן, לא שוכנעתי כי יש בסגירת הדלתיים בעת מתן עדותו של הסוכן כדי לפגוע בהגנת הנאשם, שכן, אין בכך כדי למנוע מהנאשם ובא כוחו לחקור את הסוכן באופן חופשי כאשר פניו גלויות, אלא אך כדי למנוע מאחרים לצפות במתן עדותו של הסוכן ולהיחשף לזהותו אשר חוסה תחת תעודת חיסיון.

סוף דבר

ג.

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, נוכח המפורט לעיל ותוך סקירת החוק והפסיקה, אני מורה כי עדותו של הסוכן תשמע בדלתיים סגורות.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

5129371

546783

ניתנה היום, בא' חשוון תשפ"ד, ב16 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.